

Лим Ворд *Smlouva o Vyrožádání*

Proveďte repost

Лим Ворд

**Smlouva o Vyrořadání.
Proved'te repost**

«Издательские решения»

Ворд Л.

Smlouva o Vypořádání. Proved'te repost / Л. Ворд — «Издательские решения»,

ISBN 978-5-44-907700-4

Vždy žije v biografiách slavných osobností. Co byste se jich zeptali, co vysvětlit? Proč jsou v nejbohatším Rusku tolik chudých lidí? Co nemáme k tomu, aby chom postavili raj na zemi? Byla nalezena správná odpověď.

Содержание

VIP osoby SSSR od Malenkova až po Gorbačov	6
Georgy Malenkov, Nikita Khrushchev	6
Pracovníci jako vůdci: Ivan Likhachev, Andrei Stakhanov	12
Alexej Kosygin, Leonid Brežněv, Dmitrij Ustinov	16
Конец ознакомительного фрагмента.	23

Smlouva o Vypořádání Proved'te repost

Лим Ворд

© Лим Ворд, 2018

ISBN 978-5-4490-7700-4

Создано в интеллектуальной издательской системе Ridero

VIP osoby SSSR od Malenkova až po Gorbačov

Georgy Malenkov, Nikita Khrushchev

Georgy Malenkov

George Malenkov. Narození – 1901 g, Orenburg, Ruská říše, ... služba jako politický pracovník v mladé Rudé armádě, rychlý vzestup kariéry; takže podle některých zdrojů se v tomto okamžiku příležitosti, Georgy Maximilianovič, 23, téměř stane Leninovým nástupcem.

Další tři roky studovat na moskevské VOŠ (nyní – Bauman.) O elektrotechnické fakulty Maturitní práce (ani více, ani méně, protože včerejší studentů), technický tajemník politbyra, vývoj a údržbu osobních systému spisové služby. V této poloze, semi-inženýr, na pokyn Stalina a osobně, Kaganovich, nutil, aby se zapojily do «očisty» aparatury Moskva stranického – a dokázat ji podle počtu usmrcených osob, skryté plány. Malenkov se nějakým způsobem podaří zůstat trochu od hlavního člověka v bezpečnostních úřadech země Nikolai Yezhov. To je důvod, proč se nejprve – zažívá to, a pak si přečtete zprávu «Na křivkách.»

Zejména v roce 1948 se Georgy Malenkov podílel na porážce Židovského protifašistického výboru (JAC). Připomeňme JAC byl založen v roce 1942 v Moskvě, režie S. Mikhoels, že shromažďuje agresivní Sovětský svaz 16 milionů. Dolarů ve Spojených státech (plus zdravotnické prostředky), 35 milionů. Po celém světě, ale pak svou rostoucí věhlas a začíná zasahovat do mezinárodních spojů Stalinovi.

O rok později, na základě pokynů shora, Georgy postavil případ proti vůdcům krajského výboru Leningradu. Důvod – organizace v lednu 1948 všestranného velkoobchodního veletrhu v severním hlavním městě bez dohody se stranickými pracovníky v Moskvě. Jakýkoliv amatérský výkon podle Stalina (s možnou výjimkou posledních dvou let Vlastenecké války) je potrestán velmi, velmi krutě. Podle zjištění bolestivé rozdělené vědomí Dzhugashvili (a sám zažívá šílenství sovětské společnosti), je to docela nevinná, a dokonce i velmi užitečný nápad nyní vypadá jako pokus o uspořádání samostatné (druha, ale v něčem i opozice Union), ruské komunistické strany (RCP).

Kromě všech obětí režimu je zabito asi dvě stě lidí.

Malenkov je osobně přítomen během výslechu, někdy dokonce i mučení podezřelých, ale zdá se, že sám se o to nelíbí. Možná to je důvod, proč v březnu 1953 předseda Rady ministrů četl zprávu o vystavení osobnostního kultu; a dále navrhuje řídit zemi výlučně kolegiálně. Nicméně, tento výkon zvláštního dojmu na někoho kromě Chruščeva, který soudí přepisem schůzky, nevyvolává.

V podstatě lze říci, hovor Malenkov – druhý nebo třetí, protože poslední (platné) zvolení rady provincie (1613), nebo Dumy čtvrtého shromáždění (1912), pokus o zavedení zásady proměnné (občanské společnosti) změně výkonu.

Zatímco Nikita shromáždění kolem mladých kádřů stranického aparátu (nezapomeňte jim pomoci finančně), Malenkov, možná si vzpomněl vlastní minulé hříchy více zapojit do charitativní činnosti. Potravinová daň pro vesničany je snížena na polovinu. Dosavadní nedoplatky jsou odpuštěny. Pětiletý plán je upraven směrem k prudkému nárůstu výroby spotřebního zboží. Vydávání cestovních pasů kolektivním zemědělcům začíná.

«Přijel soudruh Malenkov, dal chleba a zamrkal.»

George Maksimilianovich «vládne» oprávněně čtyři měsíce, až do září 1953, o dva roky zůstává předsedou Rady ministrů, a poté kritizoval, padá na ministra moci (i když si zachovává významné postavení v předsednictví). Pro nedostatek lepší společnosti kontaktuje Molotova, Kaganoviče («Shepilov, který se k nim připojil s ministrem zahraničních věcí»); a tak, navzdory sebe, není příliš demokratický, snaží se odstranit Chruščovova prvního tajemníka ze záležitostí. Nicméně, Molotov a Kaganovich – lidé daleko předčil Malenkov při vytváření «seznamu smrti» (včetně vysokých důstojníků Rudé armády), není přijatelný pro všechny v ÚV. Prostřednictvím člena politbyra E. Furtseva (podle pověstí) se vše, co se děje, stalo známé všem zainteresovaným stranám. Maršál Žukov, málem potlačen Stalin po válce, v plné shodě s Chruščovem o vojenských letadlech, dumpingové z celého úředníků v zemi vysoce postavených osob. Kvórum, které se stalo v plénu ústředního výboru s nějakou značnou mocí podporou maršála vítězství, vymaní Malenkova z vysoké funkce.

Nějaká rozumná kolegialita, tandem téměř vyrovnaný: Malenkov-Chruščov, rozpadající se. Zbývající jako jediný vládce, který už nechce slyšet něčí námitky, Nikita Sergejevič sám se stává mini-Stalinem a je naprosto obchodníkem. V roce 1958, kdy si přeje «vymazat» mentalitu obce od lidí, likvidoval své osobní pozemky (na desítkách) na kolektivní farmě. Následuje několik dalších úderů na psychologii pracovníků na zemi, včetně pronásledování církve: kdo trpí a ignoruje sovětských média až do generálního tajemníka posunu.

Bývalý ministr je hlavním článkem vztahů mezi SSSR a Čínou. Jiné vztahy, kromě jediné přímé linie Maa-Malenkova, nebyly vyvinuty pro tyto dvě největší totalitní mocnosti. V tomto systému je vše postaveno na přátelství, vnitřních pocitů a nepředvídatelných rozmary velmi úzkého okruhu lidí. Proto s odchodem Malenkova prakticky končí přátelství Sovětského svazu a nebeské říše (1957).

...Nyní Georgij Maximilianovič je ředitelem vodní elektrárny na řece Irtysh v Kazachstánu. Je příkladným obchodníkem, ale v rozhovorech s jeho zaměstnanci často dovoluje kritiku Nikity Chruščovové. Proto byl v roce 1961 vyloučen z komunistické strany a poslán k odchodu do důchodu.

Malenkov žije v Moskvě, jako průměrný člověk se neobjeví v Kremlu, merchandised v spetsraspredeliteli pracovníkům strany, vlak jezdí na svém oblíbeném dači v Kratovo. Otočí se k pravoslavné víře, zpívá ve sboru (místo u oltáře) v kostele. On opouští život na zemi v již hluboce perestroika v roce 1988. George – poslední z vůdců SSSR, kteří byli v nejbližším kruhu I. Stalina.

Soukromý život. Manželka – Valery Alexeevna, rektor Moskevského energetického institutu, čtyři děti.

Nikita Khrushchev

Nikita Chruščov. Narození – 894, p. Provincie Kalinovka Kursk (region) ... práce jako pastýř, instalatér učeň v uhelném dole, ... volbách poslanců pracujících do sovětů. V roce 1918 Chruščov vedl oddělení Red Guard, pak se to stane politickým pracovníkem. Po studiu na pracovním fakultě Doněcku, na naléhání svého ochránce, Lazar Kaganovich, Chruščov jde do průmyslové akademie v Moskvě. Politika kreslí budoucnost prvního tajemníka více než znalosti, a v roce 1934, Khrushchev nahradil svého šéfa jako vedoucí organizace v Moskvě strany.

V roce 1938, Nikita Chruščov se stává prvním tajemníkem ústředního výboru Ukrajiny, obnovuje zničen stalinských čistek ze stranického aparátu (dokonce vzkřísit lidi, samozřejmě, že nemůže), víceméně vyrovnat se s problémy hospodářské povahy. Problém s transformací zadřeny z Polska (zachytil to v roce 1920, a to především polonized) Western, part-běloruské území (1939) je také řešen přísně v duchu doby. Asi 120 tisíc, zdálo se ne zcela loajální obyvatele připojených pozemků, vystěhované na Sibiř, Kazachstán, atd.; jak někteří lidé jsou zabiti. Jiné způsoby, jak uklidnit váhání občanů (zlepšení životních podmínek, upřímný dialog) systém prostě není vidět. Samozřejmě, že v průběhu Velké vlastenecké války je rozhodnutí registrátora (vedle, a mnoho dalších faktorů) přispívat k vytvoření Ukrajinské povstalecké armády (zakázaný v Rusku).

V letech 1941—42. člen Vojenské rady jihozápadní přední Chruščova, tupě poslouchat rozkazy Stalin a stal se jedním z původců prostředí sovětských vojsk u Kyjeva, av «Barvenkovsky pasti» při neúspěšném útoku Rudé armády poblíž Charkova. Nicméně, v bitvě u Stalingradu, v popředí, jak se mu podaří nějak urovnat svou pověst.

Po skončení války se Chruščov vrátil do své původní polohy.

V roce 1946, částečně z důvodu sucha na Ukrajině (a v celém SSSR) jsou mírně sníženy výnosy. Nicméně, na začátku dubna 1946 Sovětský svaz se zavázala dodávat obilí do Francie a dalších zemí se staly satelity Sovětského svazu (nebo potenciálně představit v této roli), dokud solární Albánii. Sucho, zničení, smrt občanů Sovětského svazu, a tak dále. N. by neměla mít žádný vliv na plánech uvedených moudrý Stalin. Zrní vyškraďte vyčistit. Ale přesto, tento systém není tak krutý, jak je hluchý a slepý. Celkem se v příštích patnácti letech, stát (a především považovány za «nespolehlivá» západní Ukrajina) ztratila 800 tisíc lidí.

Chruščov sám, tajemník Ústředního výboru Ukrajiny, bývalý ukazovat nelidských iniciativ s jejím podání Nejvyšší Rada přijala dekret «Na vystěhování osob v odlehlých oblastech, záměrně vyhýbat zaměstnanosti v zemědělství ...». Asi padesát tisíc «bohatí» farmáři a jejich rodiny, formálně rozhodnutím schůzek kolchozu, vystěhován v odlehlých oblastech země.

Vše zdarma a, i když trochu chráněné před zraky úřadů využili pozemky a obyvatelé velkých měst a jejich obyvatelé, pozemek pro výsadbu sestra sovětské – brambory.

V roce 1953, v tandemu s Žukov, Chruščov (nyní člen ústředního výboru SSSR), je možné posunout Beria ze všech míst, zatýkání a zabíjení. Ministr vnitra Lavrenty Beria považován za dobrý ekonomický manažer, pragmatik (což je dobré, kdyby jen proto, že zejména «užitečný» příčinu lidé byli stále naživu), ale to je jen jedna z politbyra, kteří se osobně podíleli na mučení podezřelých a vražda (nikoli jen vzdáleně sleduje «proces»). Tento osobní faktor nepochybně hrála významnou roli ve vztahu k ostatním členům ÚV k Beria.

V roce 1954 Chruščov, snad jako pokus o rehabilitaci sám nebo byl spáchán v uplynulém represí na Ukrajině, obcházet potřebné souhlasy, představuje SSSR, a jeho stranický aparát jakýmsi «milosrdenství» – Krymský poloostrov. Alternativní verze – iniciátor a dirigent řešení je předseda Rady ministrů Georgi Malenkov. «Osudové» zasedání předsednictva ÚV KSSS 25.ledna 1954 se koná pod jeho vedením. První tajemník krajského výboru krymské P. Titov, kteří nesouhlasí s tak chytrým manévrem dolů se přenáší na postu náměstka ministra zemědělství SSSR.

Ve stejné době, NKVD je rozdělen do ministerstva vnitra a KGB. Obě tyto organizace, v ideálním případě by se «starat o sebe,» Myslel jsem, že možná pravda, ale přesto, plnou kontrolu nad těmito významnými veřejnými subjekty, by měly být prováděny ne sami, ale je přímo obsahují pro jejich potřeby lidí. Při absenci demokratickou kontrolu organizace jen soutěžit budovat svalovou hmotu (MIA – skupina vnitřních vojsk KGB – pohraniční strážce, atd.) V boji o vedení, a jejím hlavním úkolem – chránící zájmy jako ty a já, laskavý čtenář, lidé postupně zapomenout.

Jeden z Khrushchev je myšlenky je vývoj panenských zemí v Kazachstánu. Toto hnutí se částečně rodí jako operace maskování dopravních proudů do rakety Baikonur ve spěchu, ale brzy získá nezávislou hodnotu. Přibližuje se 50 milionů hektarů stepí. V určitém období panenské země dodávají zemi až 40% z celkového obilí. Vzhledem k špatně vyvinutému systému silnic však většina z nich nedosahuje ústí přímých spotřebitelů. Po třech až čtyřech letech je výtěžek výrazně snížen a orná vrstva je suchá.

Jako operace pro dezinformaci nemá «Celina» příliš vysokou hodnotu. Ano, USA spouštějí své satelity o něco později než sovětské. Nicméně, na palubě «Američanů» je nejlepší ve světě fotografických zařízení. S její pomocí byla Baikonur (původně «Tyura-Tam»), stejně jako mnoho dalších strategických vojenských zařízení SSSR, zbavena krytí tajemství.

Dokonce i po všem, co již bylo učiněno, poměrně široké množství lidí, zejména žhavé mládí, chtějí vytvořit něco nového a jasného. Ve stejném Kazachstánu se při budování Temirtau («Kazachstánský Magnitogorsk») na výzvu duše a komsomolských poukázek shromáždí 25 tisíc lidí. Ve stanovém táboře bez vybavení, ale s přerušování zásobování potravinami, vodou a úplným «ignorováním» vůdců potřeb pracovníků, je nadšení trochu chladné. V červenci 1957 dorazila nová skupina stavitelů – občané socialistického Bulharska. Začátečníci se usadí v kamenných domech, poskytují všechny podmínky existence. Obyčejní sovětské dělníci, kteří přišli na snídani, jsou požádáni, aby počkali, dokud Bulharcé nedojdou do jídla... To vše úplně přeplní šálek trpělivosti. Několik stovek lidí rozbíjí jídelnu, obchodní dům, rozptýlí se po okolí a porazí policisty, kteří padli na cestu. Vojáci, kteří jsou přitahováni na scénu natáčení, jednoduše odmítají střílet. O tři dny později kadeti místních vojenských škol dělají tuto práci pro ně. Podle oficiálních údajů zemřelo 11 lidí. Později nejodpovědnější sovětské soudy ve světě odsoudily dalších pět, aby byli zastřeleni.

Několik tisíc bývalých nadšenců konstrukce «Komsomol», které používaly vozidla, která zabavili, z Temirtau utekla. «Kazachstán Magnitogorsk» a bulharští stavitelé odjíždějí navždy.

Zbývající proletáři, poté, co dostali více či méně přijatelné podmínky existence, jdou do práce, opravují ploty a budovy, které zničily.

V roce 1961 se něco podobného opakuje v Krasnodaru, ačkoli v menším měřítku. ... Khrushchevova reforma peněz se děje už dva týdny. Soustředí se na pokles obsahu zlata v rublu selhání, vzácných kovů, výrobků a zboží růst ceny dvakrát nebo třikrát bez jakýchkoli zřejmých důvodů. Chcete-li jíst, voják prodává ukradené ze skladiště a bot. Vojenská hlídka zadržuje vojáka, ale mnozí sympatizující občané požadují propuštění hladovělého vojáka. Později se hlavní členové

nepokojů stali hlavní rezervou, která se stala dělníkem a rybářem, jehož skromný úlovek zabavili «lidové» milice pro «nelegální obchod».

Nakonec, náhodný muž umře, budova krajského výboru CPSU je vystavena zřícenině a drancování. Vzrušení se zhoršuje samo. Později několik aktivistů obdrží odnětí svobody od 3 do 10 let.

Všechna tato porucha jsou známa prvnímu sekretáři; ale ani on ani jeho bezprostřední doprovod nezmění nic v přijatém kurzu, «v mé hlavě» to nebude. Informace o stavu věcí jsou důsledně slouženy jako «triky chuligánů», «opilých pracovníků» atd. Systém má stále vlastní rezervu, málo závislou na síle lidí.

Začátkem června 1962 v Novočerkassku v Rostovském kraji bylo vyznačeno hromadnými vystoupeními pracovníků lokální elektrárny. Míra výroby se zvyšuje o 30%, stejně jako reálná mzda. K otázce «Co budeme žít» řídí ředitel podniku (ukazující na zásobník, který se prodává poblíž prodejny koláčů): «Kdysi jsme jíst koláče s masem, teď budete jíst s játry.» Výsledkem vtipného vtipu je továrna zabavená pracovníky, uzavření strategické železniční tratě, celorepublikové shromáždění.

Místo jasného dialogu, tajemník místního regionálního výboru jednoduše číst z balkónu dříve zveřejněné v médiích odvolání ÚV KSSS.

Dave je poslán do centra Novočerkasku, poměrně volně obchází nádrže na silnici. Generál M. Shaposhnikov odmítá používat obrněné automobily svých jednotek proti dělníkům. Kromě toho objednává motorizované pušky, aby vypustili karabiny a kulometry, předávali municí. Toto řešení umožňuje udržovat dobré jméno, životy tisíců lidí, ale (tři roky po psaní dopisů sovětských spisovatelů, Výborem Komsomolu a rektory vysokých škol) podporuje péči ze svého postu.

Řetězec vojáků Vojenských jednotek (VV) s automatickými zbraněmi je vybudován v blízkosti budovy městské strany. Někdo Azizov otevírá oheň a zabije první pracovníka. Pro umístění nebo ne, ale bereme na vědomí, že v centrálním Rusku VV jednotek obvykle vybaveny rekrutuje z takzvaných národních republik jižního (nebo obecně, i když nemají žádnou státní příslušnost). Je snadnější potlačovat protesty «státotvorných lidí». První salva je nasměrována přes hlavu – ale tak pod kuličkami sedí na stromech děti ze sirotčinky. Zahlcení děti křičí dav spěchá kupředu, k pozorování výstřely, ale nevydržel hustá oheň rozptýlit. Podle oficiálních údajů zemře 26 lidí. Dalších 11 účastníků nepokojů, i když jen tím, že v popředí lidí protestujících, která byla identifikována KGB operativní videozáznamem a střílel o něco později.

...Chruščov miluje kukuřici. Tato plodina je skutečně, velmi plodná a užitečná. Nicméně, po zprávě tajemník «Na kultu osobnosti» v roce 1956, tento komplex je autoritářský systém, ve všech jejích nebezpečných metastáz nebyly překonány. Námitka vůči náčelníkovi, nějaký lidský diskurs s ním je stále nebezpečný – i když teď to není váš život, ale jen vaše postavení. Nejdůležitější je tady možná nedůstojné napodobování. Takže «jen pro případ», aniž by došlo k významným podrobnostem, vedoucí představitelé na místě přinášejí myšlenku prvního tajemníka na absolutní absurditu. Téměř veškerá dostupná plocha je osídlena «Královnou polí», až po území Dálného severu.

To všechno konečně vyčerpává každého. Reptání lidu, i když s nepřijatelným zpožděním bolestné, se promítá do více či méně koherentní akční vlivní funkcionáři. V roce 1964 se zbývající zbytek v Pitsunda NS Chruščovského prezidia Nejvyšší rady zbaví moci. Představa, a tak, «just in case» uspořádat bývalý generální tajemník autonehodě, nová není tak masožravá více kolegiální vedení zamítnuta. Přinejmenším tentokrát Ústřední výbor zachová tvář před svými občany a mezinárodním společenstvím. Nikita Sergejevič žije v zemi, v domácím vězení, roste nádherné rajčata a poslouchá na rozhlasovém hlasu Ameriky. V roce 1971 mírně umírá na srdeční zástavu.

Soukromý život. Je ženatý třikrát, šest dětí. První syn, stíhací pilot Yak-7 poručík, zemře v letecké bitvě (Kaluga kraje, 1943).

...Každopádně je Khrushchev krokem vpřed ve srovnání se Stalinem. Všechno, jak víme, by mělo být posuzováno výlučně ovocím. Argumenty ve stylu: «Ale koneckonců, chtěl jsem něco jiného, vznikly zvláštní okolnosti» – ve výpočtu, jsou spravedlivě nepřijaty. Na prvním tajemníkovi

lidé (zde a tam) dostávají malé množství užitečných bílkovin a vitamínů. Stalin, po pouhých třech letech po vydatné a dokonce i prosperující NEP zabije alespoň 4 miliony lidí masová migrace, hladu a po dalším pětiletém období (dále jen vrcholek represe) – milion kulky a mučení v táborech a sklepů NKVD. Nevíme, na co ještě Joseph mohl myslet na konci šedesátých let, aby se mohl pobavit ve stáří, že zůstane naživu. Za Chruščova, žádná válka (potlačení maďarských fašistů v roce 1956, nepočítá) – s jejich čtyřmi Dzhugashvili (včetně Koreji, už balancuje na pokraji jaderné konfrontace). Nikita připouští smrt několika desítek lidí v Novočerkasku – když Stalin měřítku rolnických povstání (. Letech 1929—1932) dosahuje velikosti druhé občanské války.

Třetí generální tajemník – Leonid Brežněv je dalším malým krokem směrem k prosperitě SSSR a možná i celého lidstva.

Pracovníci jako vůdci: Ivan Likhachev, Andrei Stakhanov

Ivan Likhachev

AMO-3

ZIS-5, legendární domácí vůz

Ivan Likhachev. Narození – 1896, s. Ozertsy Tula region ...okonchanie venkovské školy, práce jako mechanik v továrně Putilovské... během první světové války – službu jako námořník v Baltské flotily. Od roku 1917 do roku 1921. Likhachev je velitelem v částech Červené armády a dokonce zaměstnancem Cheky. Dále – studium na báňské akademii a Leningrad elektromechanický institut. Získání příliš mnoha, ne vždy použitelných v praxi, znalosti rozruší budoucí lidový komisař. Odešle z univerzity a na příkaz komunistické strany stojí v čele Moskevského automobilového závodu (1926). Závod byl založen v roce 1916, před konečným zřízením sovětské vlády, dokázal vyrobit asi 1300 vozů Fiat. První úspěch MAZ v SSSR – uvolnění desetihodinového vozíku AMO-F-15 v

listopadu 1924. Zajímavé je, že potrubí «Američan», a to i s dodáním v zemi sovětů od oceánu, stojí desetkrát levněji, než to dělalo na zásoby domácího analogu.

Z malého a špatně vybaveného podniku, ve skutečnosti – velkých opraváren, 30letý režisér velmi rychle vytvoří auto gigant. Ivan navštívil továrny Henryho Forda v Americe koupí «Buick», přináší do hlavního města, kromě implantátů na VMS (od roku 1931 – «Stalinovy závody»), mnoho technologických inovací. Ve stejném roce, založený na americkém Autocar-5S, byl vytvořen AMO-3, první nákladní vůz v SSSR. Likhachev se osobně účastní moskevského a Leningradského rally. V roce 1934 objem výroby automobilů různých úprav dosáhl 100 000 ročně.

V roce 1939 byl Likhachyov jmenován lidovým komisařem průměrného průmyslu SSSR. Něco není tak úzkostlivý, «výkon rozhodnutí vlády» na «dodržování disciplíny», na pracovišti, a Ivan se vrátil do továrny. Hlavní myšlenkou automobilky je «iniciativa ze všech stran na všech úrovních». Výkon automobilů dosahuje 150 000 ročně. V říjnu je elektrárna evakuována do Uralu, kde na jejím základě vzniká několik výkonných high-tech podniků různých profilů.

Významným úspěchem (dle názoru autora) – v roce 1951 se společnost organizuje výrobu kvalitní ZIL chladniček pro široké vrstvy obyvatelstva SSSR.

A samozřejmě diskutabilní model spolupráce je vytvoření, na základě dokumentace a sovětských pracovníků automobilce №1 v Číně (1953). Později, dar od Sovětského svazu, stejně jako to, «k posílení přátelství», společnost obdrží název první automobil Works (FAW), a dodnes zůstává lídrem v automobilovém průmyslu v Číně.

...Poslední sovětský nákladní automobil -. ZIL-4331, celkový objem 1,6 milionu, rostlina vydala již na pokraji rozpadu SSSR. V roce 2016 v Moskvě správa rozhodne opustit produkci, zničit zbývající budovy a použít hodně volných prostor pro výstavbu elitních obytných komplexů.

...V letech 1953—1956. Likhachev – ministr silniční dopravy a dálnic SSSR. Neměl odejít a opustit tento svět v červnu 1956, Moskva Automobile Plant (MAZ, bývalý ZIS, a «Plant Pietro Ferrero») je název I. D. Lichačev (ZIL).

Soukromý život. Jeho manželka je Anna a její jediná dcera. Záliby jsou vášnivým fanouškem.

Andrey Stakhanov

..Andrey Stakhanov. Narození – 1905, d Meadow Orel region (u Orla) ... práce jako pastýř, pak na dole «Central-Irmino» Luhansk regionu vůdce a «klasické» jako horník.. Vedoucí dolu, aby se vyhnul obvinění z ničení, potřebuje hlasitý úspěch. Aby se zamezilo zvýšení výstupní normy (tedy nastavením poměru «množství uhlí těženo – vydělané peníze») horníci odmítají podílet se na akci. Všichni s výjimkou Aleksey Stahanovové s nadšením přijali a dokonce vyvinuli myšlenky organizátora strany Konstantina Petrova. V noci 1. srpna 1935 Stachanov «zvedá» 102 tun uhlí, namísto 7 tun, čímž zvyšuje produktivitu práce 14krát. Základem rekordů je důkladná příprava práce jediného «šampióna»; Předlisek arch kotevní úchyty stabilizaci tlaku v pneumatické vrtačky

(vzhledem k pozastavení druhé), dostatečné osvětlení organizace, a tak dále. Kromě toho, protože v tomto případě používá «progresivní» platební styk. Nyní je veškeré uhlí přiděleno samotnému jatečníkovi a dílo jeho pomocníků – kvalifikovaných šicích strojů prochází samostatným grafem. Stakhanov obdrží 220 rublů, místo obvyklých 25—30 dolarů. Neexistují žádné informace o příjmech jeho dvou společníků.

...Alexei vede domácí top mosazi s potleskem a květinami, a pak odešel, spolu s civilní žena Evdokia (cikán), před blížící se hrozbou fyzického zničení. V noci se vrhli do dveří. Evdokia skrývá ve sklepě svého manžela, popadne nůž a slibuje přesné údery první, kdo převezme prahových... zápalom «kamarádů» Alexei málo ustoupila.

A osud bere A. Stakhanov od temných kobkách až zábavných aktivit, představení v přední části skupiny pracovníků a studentů, obaluje stráž kroužek. Manželka Alexei zmizí – die z tajných potratů, jde do tábora (opuštění dětí do jejího manžela), odmítl vedení jako «špatnou» společník kladiva, nebo něco jiného – nevíme přesně.

...Na školním koncertě se stahanovi seznámí s 14letou Galinou. Téměř formální dívka... ne že odpoví na 30 letého hrdinu práce s reciprocitou, ale neprotestuje. Rodiče, kteří se starají o blaho své dcery, připisují jí 2 roky života a ožení se.

V roce 1936 se mladí lidé přestěhovali do Moskvy. Stacanov studuje na Vysoké škole průmyslové... zvolen do Nejvyššího sovětu SSSR... bydlí v proslulém domě na nábřeží, obdrží osobní auto. Úspěch dělníka je osobně sledován Josefem Stalinem (často pozve jednoho na večeri, přečte přednášky). Ve skutečnosti se stává «kmotrem» horníka. Novinářka udělala chybu a volala Andrei Stakhanov Alexei. Vůdce říká: «Je to dobré jméno...» Pravda «nemůže lhát» a názor na to, co jeho oblíbená neměl zájem, rozhodl se psát «správný» pas.

Vasilij Stalin se stává blízkým přítelem a pitím společníkem stahanovců. Společně jdou do prudkých zatáček, zlomit Stacanov GAZ M-1, směrování hotelové restauraci «Metropol», chytat ryby ruce ve svém akváriu, atd... Na konci, znepokojení nad stavem svého syna, Stalin vysílá selhal komisaře uhelného průmyslu v Karagandě (Kazachstán), kde se stává šéfem dolu.

V roce 1943 se Alexej Grigorievich vrátil do Moskvy do bývalého pozoruhodného bytu (nábřeží Berestenevské). Pracuje v «sinekura» – v čele odvětví socialistické soutěže lidového komisariátu, jejíž hlava a ne, a není nijak zvlášť truchlit.

V roce 1957 Chruščov, z nějakého důvodu chce vidět Stakhanov blíž ke skutečné produkci, působit kanceláře Alexej a vysvětlil celou situaci. To je ve skutečnosti nezbytné pro zahraniční spisovatele, kteří tvoří názor na zemi sovětů. Hrdina práce nemusí projít hloupými dokumenty na stole. «Jsem horník sám...» – pronáší Nikita, ale jeho Stakhanov okolků přestávky. «Jaký druh (obscénního slova) horník?».

To je všechno. Dočasné «odkaz» je nahrazen celoživotním. Stachanovská rodina z Moskvy a pětipokojový byt s komfortem odmítá jít za znechucenou hlavu. V Donbassově městě Torez se Aleksey Grigorievič stane asistentem hlavního inženýra dolu. Problém je v tom, že stahanov nemůže fungovat. Plat «Lehe Stakanov» je v každém případě obviněn. Takže člověk se dostává z tónování do každodenního režimu, vystupuje z kruhu plodné komunikace, spadá do deprese a záchvatu. V roce 1970, o Stakhanov vzpomenout na «top» je poslán k Torez K. Petrov, muže, který kdysi organizované záznam mezník na jejich záchranou misi. Konstantin G. najde svého bývalého chráněnce v žalostném stavu, pod plotem (horší, než si dokážete představit), žlaby a dodává do Moskvy. Zde je hornictví udělen Řád hrdiny socialistické práce, milostivě vítá kolektivy práce apod., Atd.

Po vzletu následuje další porucha. Stachanov jde do psychiatrické léčebny. Po posledním příchodu K. Petravi (1977) následuje krátkodobá remise. Ministr se dostane do svých smyslů, připomíná celý svůj život, říká, říká, požaduje návrat odvedeného Konstantina zpět.

Druhý den Stachanov zahyne.

Soukromý život: občanské sňatek s Evdokia – dcera a syn. Tyto děti se docela spokojeně dostávají s druhou, legitimní manželkou Galinou a dvěma novými sestrami. Třetí manželství je uzavřeno v «exilu», téměř náhodně, s některou Antoninou a brzy zrušeno.

Morální. Ve společnosti, kde jsou všechny formálně stejné, informační hlad je obzvláště akutní. Kvůli jejímu uklidnění jsou organizovány různé druhy pracovních «záznamů». Život je podstatou novinek. Sociální řád, který oficiálně umožňuje stratifikaci, nebo alespoň nějakou nerovnost lidí, zažívá podstatně menší potíže při přípravě chutných informačních pokrmů.

Ve společnosti rovnosti jsou tendence bezmyšlenkové imitace silné. Zkušenosti více či méně užitečné při těžbě uhlí se přenášejí do medicíny, vědy, umění (jsme povinni dát vzdálenější zuby, objevy, produkce) a smutně službu státní bezpečnosti. Od počátku roku 1937 represivní orgány na zemi soutěží o počet zabitých lidí, předkládají «protiopatření» ke zvýšení Stalinových kvót a tak dále.

Jsou zaměstnanci připraveni nebo nejsou připraveni odpovědně řídit nejdůležitější podniky státu? Odpověď ve věci Stahanov je «Ne, to jim hrozí s nervózní poruchou.» Ale také známe další příklady, zde, ano, námořník Ivan Likhachev (dva kurzy báňské akademie), ve starých dílnách vytvořil velkolepou automobilovou výrobu. Výsledek: «Dobře, a je to dobré, ale měli byste být připraveni na takovou transformaci a vždy se dívat na nohy.»

Alexej Kosygin, Leonid Brežněv, Dmitrij Ustinov

Alexej Kosygin

Alexej Kosygin. Narození – 1904, St. Petersburg... v letech 1919—1921, úřad práce v Rudé armádě, studovat Petrohradu kooperativní školu, práci... vedoucí plánovacího oddělení sibiřské Svazu spotřebitelů. V roce 1930 se Alexej Nikolajevich vrátil do Leningradu, vstoupil do Leningradského textilního institutu (prostě «Rag») a ukončil ho. Od roku 1936 pracuje jako mistr... vedoucí tovární změny a o rok později se stává ředitelem.

že loni nemůžeme říci, že student má výjimečné vlastnosti manažera a brilantním charismatem, ale volná pole důkladně očištěna od Velkého teroru v roce 1937 s největší pravděpodobností, mnoho zahynulo mohlo zastínit Alexej Kosygin – že bychom se nikdy nedozvíme... V té době, jak v centrální oblasti RSFSR každý funkcionář je podporována některým z potlačovaný (tahem do propasti a chráněnc) státníka, náš hrdina je v relativně klidném Sibíře. Navíc, bez rozumného vysvětlení důvodů, Kosygin sám učinil Stalin. Takže po nějakém houpání se Alexej Nikolajevič stal v roce 1939 lidovým komisařem textilního průmyslu SSSR. Během války, zastával různé pozice odpovědnosti, evakuaci továren až po Ural (více než 1500 velkých podniků), pracuje na «záchranné lano» do obleženého Leningradu, a tak dále. N. V roce 1948, přesto, že je blízko k lidem, označované jako «nepřátele lidu „Kosygin dokáže přežít případ“ Leningradu». Stává se místopředsedou Rady ministrů SSSR a také kandidátským členem politbyra CPSU (B.). V létě roku 1953 vedl Alexej, Ministerstvo průmyslu potravinářských výrobků, které se shromáždilo z několika ministerstev, dává tomuto projektu krok a vrací se do svého předchozího stanoviska. Již pod Brežněvem se v roce 1964 stal A. Kosygin vedoucím vlády (ano-ano) SSSR.

Slavný «zlatý pětiletý plán» Kosygin začíná. Na jedné straně není nadšení a duchovní síla lidí úplně vyschlo. Na druhé straně vládní struktury opustily původní revolucionáři; snaží se alespoň naivně, rudně a nešikovně, ale stále vytvářejí nový společenský řád. Situace je podobná tomu, jak lékaři jsou udržovány v životě pacienta: změna kapátka, sledovat ventilaci plic, někdy dokonce provádět v nemocniční chodbě. Den za dnem, stejné jídlo. Takže to může trvat dlouho... ale není to tak. Správně se rozvíjející organismus bojuje s nemocemi nezávisle... a roste. Pro život člověk potřebuje sen a čeká na zítřek... přinejmenším věřit, že se ve své době stane něco velmi dobrého. Úřady přestávají vyrábět ani takové sliby. Samotná aktivita lidí je v lokalitách mechanicky zhasena.

Nicméně, nějaký racionální přístup k organizaci ekonomiky přináší ovoce. Násobení národního důchodu dosahuje 33% ročně. Podniky rozšiřují svou nezávislost. Část zisku nepřechází přímo do státního rozpočtu, ale zůstává pro rozvoj podniku, prémie a připojených škol – mateřských škol (tzv. «Sociálních»). Ředitel nemusí odeslat výsledný nárůst v kapse jen pro sebe, miluje účetní, sekretářky, ale obecně mezd fondu pro přesídlování pracovníků každodenním životě, novém stadionu, nebo v jídelně – prosím.

Komplex produkující ropu a zemní plyn získává silný vývoj. Ve skutečnosti byla v dobách Alexeja Kosygina vytvořena veškerá infrastruktura, kterou nyní používají oligarchové – «přátelé

sebe» – ropné plošiny, potrubí, silnice, města a města na Sibiři. Nicméně z mnoha důvodů, které nebyly zcela pochopeny, vedoucí vlády nemůže zajistit vývoz zpracovaných výrobků.

Síla Alexeiho Nikolajeviče je na nízké úrovni. V roce 1968 ztratil důležitou duchovní podporu – manželku Claudii Andreevny. Po 6 letech nastane mrtvice.

V roce 1979 A. Kosygin, jediný člen politbyra, prostě kategoricky namítal proti zavedení sovětských vojsk do Afghánistánu. Ale bývalý princip přiměřené kolegiality Brežněva už nepracuje. Předseda má čas přispět k organizaci olympijských her v Moskvě v roce 1980, než předloží žádost o péči v souvislosti se zhoršením zdraví. O týden později bývalý šéf vlády SSSR opouští státní dachu, přestěhuje se do skromného bytu a bere s sebou pouze osobní věci a knihy. Alexej předpokládá, že se všechno pokazí, jedenáctý pětiletý plán 1981—1985. bude úplně, v žádném případě «zlatý» – ale už nemůže nic dělat...

Náhrady pro A. Kosygina – zodpovědný, podnikatelský, skromný v životním stylu... ne pitomý státník, ne.

Soukromý život – jediná manželka, Claudia Andreevna, dcera. Hobby – lyžování, kanoistika, procházky po horských stezkách.

Leonid Brežněv

Leonid Brežněv. Narození – 1906, s. Kamenskoye (Dneprodzeržinsk), Ekaterinoslavská provincie (nyní Dneprovská oblast, Ukrajina), ... pracuje v mlýně, studoval na Kurské rekultivační škole. Do roku 1929 – L. Brežněv – geodet a geodet. Osud ho dále vede do mocenských kanceláří, kde Leonid Ilich praktikuje dovednosti nejen pozemků na pozicích místopředsedy okresního výkonného výboru a zástupce vedoucího správy Uralské zemské správy. Leonid Brežněv zvyšuje kvalifikaci na univerzitách v Moskvě a Dneprodzeržynsk, sloužící v armádě, důstojník tanku, se stal regionálním výboru tajemník Dněpropetrovsk Komunistické strany Ukrajiny. Během Velké vlastenecké války vedoucí politického oddělení 18. armády, plukovník Brežněva, zejména, organizování odpor sovětských vojsk v předmostí «Malý Země» blízko Novorossijsk. Připomeňme, že předmostí vzniklo 4. února 1943 jako výsledek částečně neúspěšného provozu Rudé armády k osvobození města Novorossijsk. Hlavní, námořní a letecké útočné síly, kvůli nedostatečné podpoře požáru, jsou ustupující, pomocná, používající zachycené zbraně, střelivo apod., Zachycuje území později nazvaná «Malá Země». Vojáci budují síť zákopů, dugoutů a brání předmostí 225 dní. Brigádní komisař LI Brežněv je na frontě, vede kurzy, které se nyní nazývají «tréninkem pro budování týmu» a obecně se ukazuje, že není špatné. 24. června 1945 se generálmajor Leonid Ilyich zúčastnil Vítězné přehlídky na Rudém náměstí.

...Podle některých zdrojů je Leonid Brežněv jedním z deseti ozbrojených generálů, kteří přišli do Kremlu kvůli zatčení L. P. Berie.

Vzhledem k tomu, podání Chruščov, LB, který se stal prvním tajemníkem Komunistické strany Kazachstánu, vedená vývoj panenské půdy, stejně jako výstavbu kosmodromu Bajkonur.

Od května 1960 L. Brežněv – předseda prezidia Nejvyššího sovětu SSSR. Zní to velmi, velmi solidní, ale hlavním tajemníkem tohoto systému je první tajemník ústředního výboru. V roce 1964 Khrushchev propustil Brežněva z vysokého postu a nahradil ho (jeho přítelkyni) Anastas Mikojan. Brežněv, již se svým dlouholetým přítelem, Nikolajem Podgornym, první tajemník Komunistické strany Ukrajiny, sekretář (jeden z několika) ústředního výboru a dalších zúčastněných stran, je na špici. Na mimořádném zasedání předsednictva, který se svolal, Leonid Brežněv uspokojil svého bývalého patrona s důkladným odloučením. Nikita si uvědomí, že do kouta, řekl Mikojan («Nebudu bojovat»), a na druhém zasedání, řekl: «V poslední strana rozrostla a může ovládat jakoukoliv osobu» (volba – «dělat bez krve»), je vyřazen z Big Hry pro odchod do důchodu.

Takže v roce 1965 začíná Zlatý pětiletý plán Kosygin. Skutečná spokojenost občanů se v tomto období zvyšuje o více než 2,2krát. Dá se říci, že nyní se uskutečňuje kolektivní vedení: pět nebo šest členů ústředního výboru je významné místo «vůdce». Celkově ale stále neexistuje systém zpětné vazby se státními orgány. Vše můžete měnit pouze v případě, že například váš dopis (jeden z mnoha tisíců) je publikován v centrálních novinách.

...Mělo by se to opakovat. Obrovská země vládla 5—6, možná 10 lidí – «Přátelé» generálního tajemníka. To, samozřejmě, je mnohem lepší, než pouze za předpokladu, rozmary jeho rozdělení psychiky «vůdce», ale tito lidé napravit, v případě závažné chyby, nebo může být dokonce přímou zradu zájmů země, tam je prostě nikdo. Občanské instituce, společenství, především nezávislé, mluvící lidé, není (nebo «bezpečnostní služba» okamžitě přijme pro duševně nemocné). Podobný systém se vyvíjí ve vědě, umění a ve všech odvětvích průmyslu. Umělecká rada neumožňuje vytvářet kreativní skupiny. Šéf KGB Jurij Andropov, kvůli «ekonomickým skautům», které miluje, vede skupiny iniciačních mistrů do neohroženého obra VNIITSEVT, bezděčně kopíruje IBM 360; zcela zastavit celý vývoj domácích počítačů. V roce 1969 Američané dělají celosvětový průlom: vytvářejí počítačovou síť ARPANET, spojení mezi vědeckými institucemi Spojených států, Anglie... celý rozvinutý západní svět, prototyp moderního internetu. V SSSR tento epochářský pohyb zůstává prakticky nepovšimnutý.

A všechny takové věci.

Pod Chruščovem se pět milionů silných sovětských vojsk a námořnictva značně snižuje. To je samozřejmě dobrá věc. Ovšem důstojníci jsou vystaveni nepřijatelnému ponížení. Ano, nevědí, jak dělat něco častěji, často koloniální velvyslanci musí obsadit velmi nepodstatné pozice, až na kolektivní pastýře; ale koneckonců, chápeme, že to není způsob, jak s lidmi jednat.

Když Leonid Brežněv a jeho kamarádi, ozbrojené síly SSSR (ne omezit, například high-probudíme vědomí lidí) a obranný průmysl, vynikající pomstít. Obrněná vozidla jsou vyráběna. Mnoho, mnoho tanků a obrněných personálních nosičů. Všechny jsou uloženy v rozsáhlých polích, pod širým nebem, v celém SSSR a tam, bez řádné údržby a pozornosti, postupně zemřou. Země NATO se zaměřují na vrtulníky, prostředky protivzdušné obrany, řízené střely a další výrobky špičkových technologií; vysoká mobilita a efektivita. Jak ukázala praxe, je toto rozhodnutí zcela vhodné. Například v Afghánistánu sovětské tanky T-64, T-72 (s mírným převýšením zbraní, velmi zranitelné shora, hladové a nadváha) nečinil hodně dojem na Mujahideen; zatímco vrtulníky Mi-24 – více než.

Výdaje na obranu na internetu, specifické počty a ne zdlouhavé úvahy o dané téma, je spíše obtížné najít. Poměr vojenských výdajů do souhrnného rozpočtu oponentů poněkud důvěřuje: SSSR – 18%, USA – 6%.

Počet sovětské armády se zvýšil z 2 milionů v roce 1970 na 5,5 milionů. V roce 1985. A jak jsme, moji přátelé vědí, dnes je obrovský, ale nemají motivaci vojenská armáda nezaručuje bezpečnost a integritu státu. Naopak, přispívá k jejímu rozpadu všemi možnými způsoby.

...Od roku 1964, plný výkon, který kombinuje nejpokročilejší země světové socialistické organizace «Rady vzájemné hospodářské pomoci» (RVHP). Začátek, připomíná, je přesvědčen o rozhodnutí Stalina (1949), stejně jako o skutečném příjmu pro údržbu budoucích satelitů v letech

1945—1947. Například jeden jediný Rumunsko (agrární země), nedávný spojenec nacistického Německa, která ztratila ve válce 0,5 mil. Jeho vojáci (a přispěl k smrti, pravděpodobně srovnatelný počet sovětských vojáků) bezdůvodně obdržela 480,000 tun pšenice a kukuřice. Během stejného období zemřelo v Sovětském svazu na hladovění nejméně 800 000 lidí, většinou kolektivních zemědělců a (bez jakýchkoli přiděľů) zdravotně postižených veteránů.

Pokračování CMEA obecně odpovídá jeho začátku. Měnou organizace je tzv. Transferový (bezhotovostní) rubl. Peníze, které nelze inkasovat, představované formou vyzváněcí mince nebo křupavé noty – jsou mrtvé. Navíc přes národní název; «Rubl», Sovětský svaz nemá v podstatě žádnou možnost tisku tyto znaky tolik peněz splatit všechny dluhy, a koupit v zemích – členy zboží RVHP tak dlouho, jak to dát do prodeje. V tom je měnová politika Sovětského svazu radikálně odlišná od měnové politiky ve Spojených státech. Americký Fed dělá, je, že skutečné peníze – šedozelené dolarů, které i přes jejich teoretické není doprovázena zlatem, je možné cítit se schovat do kapsy platit za nádrž, nebo, řekněme, Big Mac. Země – satelity Spojených států, a to nejen, dychtivě skupovat skutečné bankovky zavedeny do vnitřního oběhu, přičemž mezi sebou a se světem. Ne docela upřímný, ale více než efektivní. Rothschildové, Rockefellerů, senátoři a prezidenti... celý americký národ pochopí, že přátelé jsou stále sedí v krku, kteří se cítí dlužníků, vás zradí v každém vhodném okamžiku.

...V roce 1965 SSSR udělila Polsku licence, plný cyklus výroby nejoblíbenějších vrtulníků AN-2 a Mi-2. Samozřejmě je to jen jeden z mnoha příkladů vzájemně prospěšné spolupráce. Většina průmyslové výroby, dopravy, kapacity ve východním bloku (Varšavský pakt, CMEA) byla založena Sovětským svazem. Zásadním rozdílem mezi organizací Varšavské smlouvy (z roku 1955) a NATO je, mimochodem, že značný podíl společných zbraní produkují západoevropské země. To je jejich příspěvek k Severoatlantické alianci... která může být nahrazena zdroji, nebo prostě (živými) penězi. Ve východním bloku dodávají zbraně pro téměř 8 milionů vojáků průmyslové kapacity Sovětského svazu. Nebo SSSR musí koupit tyto zbraně – věnovat, například pro Mi-2 výše uvedeného, s socialistického Polska převoditelné (opírající se o skutečné zboží a zdrojů) rublů. Odhad celkové pomoci Kuby, Severní Koreje, Číny, Iráku, Indie, Egypta, Sýrie, Libye, Vietnam, Laos, Afghánistánu, Alžírsku, Etiopie, Somálska, Albánie, Nikaragua a dalších mimoevropských socialistických (nebo jen «přátelských») zemí ztížit, ale na základě některých údajů se zdá, že počet «400 miliard nedevalvovaných dolarů» se zdá být hodnověrný. Že, alespoň přibližně, převést tuto částku do moderního ekvivalentu, by měly být vynásobeny 0,4 bilionu až 4. Přesto by to být více či méně tolerantní, pokud z tohoto daru byl alespoň některé ekonomické, a to i pouze mravní návrat. «Kdo sklízí dívka, že i tanec» – známý, psychologicky ospravedlnitelné pozice v tomto případě nemá žádný vliv. Sovětský svaz se krmí jeho «holky», rok co rok, čeká na lásku, ale vykazují určité nadšení jen tehdy, když další dodávky zbraní a potravin. Ve stejné době, provázený chovají ve vztahu k «učitele» je velmi agresivní a hrubý. Tak, Albánie jednoduše odvádí od Sovětského svazu čtyř ponorek se sídlem v Vlora, Kuba fyzicky brání rozebrání raketových systémů na svém území atd Dva skutečné demokracie nikdy bojovat proti každému jiný, autokratický nebo totalitární -.. Je to v současné době. To vše závisí na rozmaru chybí skutečné spojení s lidmi z princ míru žaludku trávicí potíže, migrény, bolesti zubů, viděný v noci «prorocké» spánku, nervové choroby, nebo krize středního věku. Nepochybně, sovětský lid odrazuje takovou věc jako válka mezi socialistickými zeměmi: Etiopie a Somálska, Číny a Vietnamu, ... potlačení sovětskými vojsky v představení Československu, stejně jako, samozřejmě, téměř vylila do třetího světového konfliktu Sovětského svazu a maoistické Číně.

Pomoc Unie do afrických zemí má za následek konec (vedle a dalších faktorů) k pádu režimu apartheidu v Jižní Africe, vyhnání stovek tisíc evropských kolonistů s rozvinutými zeměmi; Dive kdysi prosperující národ do chaosu.

...Takže, země socialistického tábora jen mluvit někdy o sympatií pro Sovětský svaz – ale podstatný důkaz této lásky není k dispozici. Žádné sovětské, elegantní a velmi levná středisek v

vítězných oceánu zájezdy Vietnam, Laos, Egypt, Sýrie... Kuba. Tyto země nepřijímají platby v něco dobrého sovětských rublů... Nakonec, pochopení, že «dívký» obchodníci jednoduše «dynamit» jeho patrona, přichází na vědomí sovětského lidu (dokonce, jak se zdá, jeho nejvyššího vedení).

Přístup k podnikání ve Spojených státech je zcela odlišná. Je-li určitá země opravdu chce něco naučit, je povinen ctít jeho učitel, on je dobře placená, dodržovat všechny pokyny a být připraven (pokud se něco vůbec ne), aby osvěžující dávku tyčí.

Příklad: sovětský vojenský atašé přijít do Libye k vytvoření plnohodnotné armády tam, a zároveň, aby osvětlil řízení «Jamahiriya» o stavbě socialismu správný. Zbraně zakoupené od arabskou republikou Sovětského svazu o úvěru (a tím i volný, to znamená, že dar) natolik, že 300 letadel různých typů, desítky vrtulníků, 4000 tanků, protiletadlových systémů, atd., Jsou v poušti, jen pokryté kusy plachty.

V tom, že se nejedná o demokratickou zemi existují právní předpisy podporované lidu stanov a předpisů. To vše závisí výhradně na Moammar Kaddáfího, jeho nejbližší rodinní příslušníci, přátelé, a také, možná, že komunikační dovednosti těch, kteří chtějí nějakým způsobem komunikovat s nimi.

Sovětské vojenské poradci izolovat zakázat jakýkoliv pohyb do 15 kilometrů. ze základny, odstranění kontaktu s vysokými představiteli státu, pokud se najednou nemají snížit se k němu. Vyšší důstojníci choulí téměř v beduínských stanech, a pro tuto chvíli je přiváděn, než je nutné. Drobným písmem na vydané vojenských a civilních odborníků libyjský pasů znamená «žoldák síly. – jedna z odrůd otroků» Hlavním zaměstnáním «rabsily» easy – údržbu vojenského materiálu v dobrém stavu (Libyjci považují za pod jejich důstojnost), cvičit svou vojenskou operaci, a správné používání. Objednat cokoliv nějaké arabské a sovětské vojenské poradci nesmějí mít nárok. S politickými třídami ve stylu «The prezidia Nejvyššího sovětu SSSR se rozhodl...» libyjských úředníci odejít v tichosti.

Američané zase na začátku, bez pokrytectví a přetvářky, vytvořit skutečný obraz o situaci ve zvolené zemi, organizované občanské společnosti, uvedou v platnost i základní právní normy. Zavést omezení pohybu vojenských atašé, velvyslanci v tomto případě není možné. Kromě toho, opustit území vojenské základny, jako je trávení volného času, v závislosti na přání je zatím nejen policista, ale také velmi obyčejný voják. Sídlem všech zaměstnanců v USA a zdobené, samozřejmě s jistou útěchu. Američan – to zní hrdě. Berouce na vědomí, že jako zástupci velmocí respektovat sebe, spoluobčané, čest vynalezen jimi «komfortní» zákony, místní obyvatelé také pronikají do strážci zbožnosti.

Spoléhat se na svou občanskou společnost, mohou americké poradci účinně ovlivňovat samotnou vládu. Vláda obvykle rozumí tomu, že «vůdcovství» se snaží vyhnout – nebo přijímat masové akce svých, nyní plně vědomých lidí.

Co je zde řečeno, může hněvat určitého čtenáře: «Jak tedy, autor jasně propaguje intervenci USA.» Tak tedy, shrňme výsledky, které jsme vybrali jako příklad Libye. Výsledkem Brežněva přátelství s Kaddáfím: 4, 5 miliard dolarů dluhu odepsaných v průběhu post-sovětské Ruské federace, a neznámé množství peněz, «odpuštění» SSSR.. Ponižená důstojnost sovětských občanů, zklamání v socialistickém systému. To je všechno. Interakce s USA a západní Evropě, Libye: Volný přístup k levné ropy, poctivě zaplatil smlouvy o nájmu různých specialistů a dodávky zařízení. V roce 2011 US Air Force, Francie, Spojeného království, přispět k porážce povstalecké armády Kaddáfího vojsk. Mimochodem, jiskra, z níž je zapálený plamen občanské války, je «jen» zatčení určitého aktivistu pro lidská práva. Takže země západního světa poskytují svou bezpečnost – v čele s nepředvídatelným vůdcem, Líbya se přiblížila k budování svých jaderných zbraní (a také k nákupu v KLCDR).

Takže dosud nebyla schopnost USA-EU vytvářet demokracii v Libyi. Snad kvůli nepředstavitelné směsi kmenů, přesvědčení, mentality, bezbožnosti, atd. To bylo nemožné jen od začátku. V tomto případě se zdá, že tento cíl nebyl nastaven. Ropa a bezpečnost pro své lidi – není sama o sobě špatná.

Demokracie, právo a pořádek a prosperity však zcela úspěšně realizován v jiných US ovládaných zemí – do bývalé členy Varšavské smlouvy a republik, které tvoří samotný Sovětský

svaz. Středem jejich krystalizace je ano, vojenské základny NATO. SSSR nebyl schopen prezentovat své satelity legislativním, soudním, finančním, politickým, občanskoprávním systémům, vhodným k použití, vedoucím k úspěchu a Severní Americe – ano. A to je to nejdůležitější a ne ponižující dary.

Co bychom měli dělat? Prohlašovat demokracii a občanskou společnost, jako nyní módní, škodlivou, nebezpečnou, původně nepoužitelnou pro léčbu v Rusku? Ti, kdo říkají, že jsou to naši nepřátelé. Potřebujeme studovat demokracii, ladit a vylepšovat se, vyvíjet se na vyšší výšky, překonávat Spojené státy – a používat ji na celé planetě, dle vlastního uvážení.

... V Brežněva SSSR sedmdesátých továren minulého století pracuje, továrny, zametací plynové potrubí, olej na obdělávaných polích běhají řadu traktorů a kombajnů. Ale tady, v obci obchodě («Silpo») na pultech stejných sardinek v tomatové omáčce, «batohem snídaní», minerální vodu, chleba... Slunečnicový olej na kohoutku, Gruzie, není moc dobrý čaj (a dokonce ani tehdy ne vždy) čekanku místo kávy... to je všechno. V městských prodejnách je situace jen mírně zajímavější. Nejlepší to, co produkuje národní hospodářství, někde to, že pro lidi samotné zmizí. Všechno, co je upřímně milováno «obyčejnými lidmi», vláda prohlásí za škodlivé z některých důvodů, nějak se snaží udělat to nepříjemné... nerealizovatelné. Televize, rádio a tisková média jsou pod kontrolou mimořádně úzkého okruhu stranických byrokratů. Posoudit situaci, vykřikovat celou zemi, požádat – a být slyšet na «malém politbuře» – je v tomto systému obtížné. Něco podobného, již jasně na pokraji duševního zlomu v roce 1975, provádí kapitán 3. místo Valery Sablin; vyvolává vzpouru na vojenské lodi «hlídacího psa», jde do Kronštadu, mluvit na ústřední televize, popisující názory zástupců lidí – ale nakonec jen postřelen v suterénu KGB.

V roce 1977, Leonid Brežněv pohne, který, jak to asi vypadá pozoruhodně posiluje svislé síly, a také, samozřejmě, sovětský stát jako celek. Dne 16. června tohoto roku, se ve funkci předsedy prezidia Nejvyššího sovětu SSSR a KSSS generální tajemník dohromady. Jakási dvouhlavého orla se stalo, samozřejmě, už prodělal cévní mozkovou příhodu, bez tvrdosti a chůze bývalý přehlednost, drahý Leonid Ilyich. Velmi závažná politická osobnost, Nikolai Podgornym, který dříve zastával funkci hlavy uvedeného nejvyššího zákonodárneho orgánu Unie, poslal do důchodu. O dva roky dříve tajemník ústředního výboru KSČ, AN Shelepin, «odešel»; a to je třeba si uvědomit, zajímavé téma, že «kvůli falešné demokracie», který se přivádí do společné stolování a odpočinku v sanatoriu «pro obyčejné lidi.» Zmizí z nejbližšího okolí Leonida Brežněva a předsedy KGB Vladimira Sevenfold – stejný muž, který kdysi mluvil Leonid Iljič fyzikálním odstraněním Nikita Chruščov. Na «malém politbuře» jsou jen nejbližší, ve všech souhláškách s «Samim», jak říkají nyní «Přátelé».

Předseda Rady ministrů, «obchodní ředitel» A. Kosygin se nepočítá. Opravit, teď není nikdo z kolektivního chování «vůdce». A teď, v reakci na bezpečnostní síly zabíjení Hafizullaha Amina, osobního přítele generálního tajemníka, Nur Tarakiho Brežněv jako něco komunikoval Andropov a Ustinov, otevře Pandořinu skříňku. Invaze do Afghánistánu, zničení Amin a polovina jeho rodiny, dlouhodobě viskózní války s těmi, kteří by mohli být dobrými sousedy, jsou začátkem konce SSSR.

Říkají, že je to něco «Američanů, kteří se mohou v Afghánistánu objevit» ... Ve Vietnamu se také objevili, když bylo pro ně tolik dobré? A nyní jsou koaliční jednotky stále v «afghánském». My, přátelé z toho, se ukázalo, není ani chladné ani horké.

Mezitím extrémně zúžený okruh odpovědných osob, Leonid Ilyich Brežněv, nemá nyní na něho spoléhat. Osoba se slabým zdravotním stavem spadá do zajetí svých, stále poměrně silných přátel. Neexistuje žádná alternativa, lidé mlčí, podprocesy běhu obrovské země jsou nakonec vázány jen dvěma až třemi lidmi. Leonid Brežněv někdy jen volá ministr obrany Dmitrij Ustinov, se slzami a potupu v hlase se táže: «Když to skončí (obscénní slovo) war... Dima, jsi mi slíbil, že to není na dlouho»

Leonid Brežněv nemá právo se zbavit ani sebe. Několikrát prohlašuje touhu odejít do důchodu a přijímá od politbyra dobrotivou «ne» odpověď. Tento systém postrádá instituci více či méně pravidelné, legitimní změny moci. pro působení na televizi dívá, narazí na každém slově, v čele státu,

občané SSSR (pocity autora) nevědomky identifikovat se s ním sami, výkon, obecný stav «Brzy to všechno skončí»

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.